



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli**

**Viegas, Brás**

**Parisiis, 1615**

Quanam arte, & quibus initiis Antichristus orbis imperium obtinebit? Sectio  
IX.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39261**

nunquam amplius instaurandum illis verbis: *vsque ad consummationem, & finem perseverabit desolatio*: Respondemus adhuc constare vaticinium Danielis: vere enim ad finem vsque perseverabit desolatio: quia tantum in fine mundi ab Antichristo instaurabitur. Aut certe etiam dici potest adhuc Antichristi tempore templi desolatione duraturam, quia nunquam celestius, quam tunc templum illud profanabitur: quid enim magis profanum, magisque execrandum, quam in templo illo olim celeberrimo, & sanctissimo thura Antichristo adoleri, hostiasque immolari?

Quanam arte, & quibus initiis Antichristus orbis imperium obtinebit?

SECTIO IX.

**O**bscurum initio futurum Antichristum, & clam atque occulte educandum. I. Aliquid testatur Sacra litera, idcirco enim Dan. 7. appellatur cornu parvulum. *Considerabam*, inquit, *cornua*, & ecce cornu aliud parvulum ortum est de medio eorum, quemadmodum D. Hieron. & Theodoretus eo loco interpretantur: luculentiusque adhuc pradicatur Dan. 11. *stabit in loco despectus, & non tribuetur ei honor regis, & veniet clam, & obtinebit regnum in fraudulentia*. Quamquam enim cum locum Porphyrius, & alij veteres de Antiocho Epiphane intellexerunt: rectius tamen accipi de Antichristo docet D. Hier. in comm. sup. Dan. *Qui consurgere*, inquit, *habebit de modica gente, id est, de populo Iudeorum, & tam humilis erit, atque despectus, ut ei non detur honor regis, & per insidias, & fraudulentiam obtineat principatum, & hoc faciet, quia simulabit se Ducem foederis, hoc est legis, & testamenti Dei*. Idemque affirmat D. Ioan. Damasc. lib. 4. *Idem Orthod. c. 27. Clam, inquit, educabitur, ac repente irsurget, caputque attollet, atque imperio possidet, & in regni quidem, vel tyrannidis potius praeludis bonitatis speciem praeseruet, cum verorum potius fuerit, tunc peruersitatem omnem suam deprimet*. Id, quod magis exponens Hippol. Martyr orat. de consummatione mundi, postquam eius hypocrisis, & simulationem, simulque miracula descripsit, adiungit: *Hac omnia faciet consilio simulato, & fraudulento, quo conveniat omnes, ut illum regem creent: nam ubi populi tantae eius virtutes, & facultates perspexerint, vno consensu convenient omnes unum in locum ad creandum illum regem, ac praecipue Iudeorum gens praecibus ipsi tyranno chara erit, dicentque illi omnes, Tibi obtemperamus, & agnoscimus te iustum super omnem terram atque in initio quidem subdole gloriam hanc repudiabit, at perseverantes homines, & obsecrantes regem illum declarabunt*. Hae Hippolytus.

D Hieron. Theodoret. Dan. 11. 21. Porphyr. Antichristus initio humiliter erit, atque despectus. D. Hieron. D Ioan. Dam. Hippolyt. Eius hypocrisis. Iudeorum gens praecibus omnibus Antichristo chara.

Itaque ad duo capita videtur Hippolytus imperij Antichristi reuocare. Vnum erit signa, & prodigia, quae ante suum principatum, dum adhuc erit obscurus coram multis admirabilia perpetrabit, mundando leprosos, sanando paralyticos, expellendo Daemones, mortuos in speciem excitando. Alterum erit incredibilis hypocrisis, & virtutum omnium simulatio. Cyrillus Hierosol. cathedra 15. arbitrat Antichristum peruenturum ad imperij totius orbis fastigium, gentes quidem sibi incantationibus, & beneficiis conciliando, Iudaeos autem, appellando se Messiam regem, idque portentis & magicis signis confirmando. *Veneficis*, inquit, *incantationibus, & malis artibus instructissimus usurpabit sibi potestatem Romani imperij, falso autem Christum se ipsum vocabit; ac per hanc Christi appellationem Iudaei, qui venturum expectant, decipiet; gentes vero per magicas imposturas seducet*. Addit Hippolytus ad hoc ipsum usurum esse Daemonum ministerio, & legatione, *Mandata*, inquit, *mittet per universam provinciam opera suam Daemonum, tum hominum, qui dicant: Rex magnus natus est super terram, venite omnes ad adorandum eum, et ipse vobis praestabit frumentum, & vinum, & opes, ac sublimes dignitates*. Id quod etiam affirmat

Cyrl. Hier. Quibus artibus conciliabit sibi gentes. Per universum orbem mittet legatos.

8. Ephr.

Beatus Ephrem tract. de consummatione seculi, & Antichristo. *Assumpta, inquit, potestate impudentissimus ille Demones ablegabit ad uniuersos fines terra, qui cunctis pradicem magnam iam regem cum gloria apparuisse, omnesque ad occurrendum ei, uidentemque ipsius decorem inuenient.*

Quale futurum sit imperium Antichristi, & quæ eius imperij sedes.

## S E C T I O X.

Dan. 7. 7.

I. Imperium Romanum Antichristi tempore diuisum fore in decem reges prædixit Dan. c. 7. *Ecce, inquit, bestia quarta terribilis, atque mirabilis, & fortis nimis: dentes ferreos habebat magnos, comedens, atque comminuens: & reliqua pedibus suis conculeans: dissimilis autem erat cæteris bestiis, quas uideram ante eam, & habebat cornua decem. Hanc bestiam communis expositio Romanum interpretatur imperium cum D. Hier. Theodoro, & alijs: cornua autem decem, decem reges, in quos erit imperium distributum. Igitur Antichristus Romanum imperium occupabit, tribus regibus ex illis decem, profligatis, & accisis, reliquis septem in sub suam potestatem, dittonemque subiectis, id quod eodem cap. Danieli ita præsentat. Considerabam cornua,*

D Hieron.  
Theod.  
Imperium  
Romanum  
occupabit  
Antichristus  
Dan. 7. 8.

*& ecce cornu aliud paruulum ortum est de medio eorum, & tria de cornibus primis euulsa sunt a facie eius. Et paulo post seipsum interpretans, subiungit, Bestia quarta, regni quartum erit in terra, quod maius erit omnibus regnis, & deuorabit uniuersam terram, & conculeabit, & comminet eam. Porro cornua decem ipsius regni, decem reges erunt, & alius consurgit post eos, & ipse potentior erit prioribus, & tres reges humiliabit. Quod uero Daniel per hunc regem potentior prioribus Antichristum intelligat, ex sequentibus manifestè colligitur. Sermones, inquit, contra excelsam loquetur, & sanctos altissimi contemnit, & putabit quod possit mutare tempora, & leges, & tradentur in manu eius usque ad tempus, & tempora, & dimidium temporis. Vnde merito D. Hier. in comen. eius loci ita concludit.*

D Hieron.  
Romanum  
Imperium  
ad  
mundi finem  
decem reges  
inter se diuident.

Lactan.  
Tribus interfectis regibus, subiiciet sibi reliquos.  
Apoc. 13. 1.

II. Dicamus ergo quod omnes scriptores Ecclesiastici tradiderunt, in consummatione mundi, quando regnum destruendum est Romanorum, decem futuros reges, qui orbem Romanum inter se diuidant: tunc uideamus regem paruulum surrecturum, qui tres reges de illis decem, superaturus sit, id est, Egypti, Africa, & Ethiopia reges, quibus interfectis, septem alij reges uictori colla submitter. Hæc ille. Ad hæc hos tres reges ab Antichristo occidendos, quos D. Hier. ait futuros reges Egypti, Africa, & Ethiopia, Lactantius lib. 7. Diuinarum institut. c. 16. existimat futuros reges Asia, qui tunc Asiam obtinebunt. Itaque ex decem regibus, qui Romanum imperium administrabunt, tres collatis signis superabit, & occidet Antichristus, reliquos septem sibi ultro parentes uiuos relinquet, sibi que subiiciet. Atque hoc est quod Ioannes hoc ipso cap. docuit, cum dixit ostensum sibi fuisse Draconem habentem capita septem, & cornua decem, & in capitibus septem diademata. Primum enim decem erunt conua, id est, decem reges, sed postea tribus interfectis, septem remanebunt capita, cum septem diadematis, id est, septem reges regalibus coronis decorati, Antichristo que subiecti. Idemque est, quod initio huius cap. 13. reperitur. *Vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius, decem diademata. Nihil enim aliud significatur, quam initio quidem decem futura esse cornua, decemque diademata, id est, decem reges, postea tamen tribus ab Antichristo interfectis, relinquenda tantum esse septem diademata, & septem capita, hoc est, septem reges. Et c. 17. meretrix purpurata sedet super bestiam habentem capita septem, & cornua decem.*

Apoc. 17.  
Dan. 11. 40

III. De alijs præliis Antichristi loquitur Dan. c. 11. *In tempore, inquit, præfinito præliabitur aduersum eum rex Austri, & quasi tempestas ueniet contra illum rex Aquilonis in curribus*